

[Formanden]

stensen (S), Helge Mortensen (S), Poul Nielson (S), Ingrid Rasmussen (S) og Stavad (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om varmforsyning og af lov om elforsyning.
(Beslutningsforslag nr. B 30).

Medlemmer af Folketinget Trøjborg (S), Helen Beim (S), Dorte Bennedsen (S), Baadsgaard (S), Henning Gjellerod (S), Martin Glerup (S), Lise Hækkerup (S), Henrik Dam Kristensen (S), Henning Nielsen (S) og Løvig Simonsen (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om øget genanvendelse.

(Beslutningsforslag nr. B 31).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Sundhedsministeren (Ester Larsen):**

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om erstatning for skader ved LSD-behandling og om ændring af ligningsloven.

(Lovforslag nr. L 127).

Formålet med forslaget er at nedlægge LSD-erstatningsnævnet, der træffer afgørelser om ydelser efter loven.

Ansøgningsfristen for ydelser efter loven udløb 1. juni 1988, og af bemærkningerne til forslag til lov om erstatning for skader ved LSD-behandling (lovforslag nr. L 79, Folketinget 1985-86) fremgår, at loven kun skulle have virkning i de to år, hvor der kunne ansøges om ydelser efter loven. LSD-erstatningsnævnet har nu taget stilling til samtlige rettidigt indbragte sager og anser derfor sin virksomhed for afsluttet. Det foreslås på denne baggrund, at lov om erstatning for skader ved LSD-behandling ophæves.

Da LSD-erstatningsnævnet i enkelte sager har bevilget erstatning for udgifter til efterbehandling hos praktiserende læger m.fl., der fortsætter efter lovens ophævelse, foreslås det, at Arbejdsskadestyrelsen får bemyndigelse til at afgøre eventuelle spørgsmål i forbindelse hermed.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lægeloven. (Bestemmelser om information og samtykke).

(Lovforslag nr. L 128).

Formålet med lovforslaget er at præcisere lægers pligt til information af og indhentelse af samtykke fra patienten forud for en behandlings iværksættelse og derigennem også tydeliggøre den voksne patients ret til i visse tilfælde at afslå (videre) behandling samt at afklare lægens og patientens retlige stilling i forbindelse hermed.

Baggrunden for lovforslaget er betænkning nr. 1184/89 om afkald på livsforlængende behandling (livstestamenter m.v.).

En læge er i dag forpligtet til forud for iværksættelsen af en undersøgelse, behandling m.v. at informere patienten om dennes helbredstilstand og behandlingsmuligheder samt at sikre sig patientens samtykke til deltagelse i en given behandling.

Dette helt grundlæggende og fundamentale princip i patientbehandlingen omfattes i dag af de retlige standarder for udøvelse af lægegering, som er udtrykt ved lægelovens § 6, stk. 1, hvorefter lægen under udøvelsen af sin gerning er »forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed«.

Jeg er imidlertid enig i bemærkningerne i betænkningen om, at dette princip er så centralt i forholdet mellem lægen og patienten, at det på de mest centrale punkter udtrykkeligt bør reguleres i lovgivningen, hvilket foretages med nærværende lovforslag.

Med bemærkningerne til lovforslaget præciseres, at lægen ved behandlingens tilrettelæggelse i vidt omfang er forpligtet til at følge den voksne, habile patients tilkendegivne ønsker om ikke at modtage en given behandling, når disse ønsker er udtalt i forbindelse med en aktuell sygdomssituation.

Er ønsket imidlertid afgivet forud for en aktuell sygdomssituation – f.eks. i et såkaldt livstestamente – bør lægen tillægges dette afgørende vægt i forbindelse med tilrettelæggelsen af